

Grunde for, at denne Ulempe som unaturlig falder bort, saa skal ogsaa jeg stemme derfor.

Justitsministeren: Dgsaa jeg for mit Bedkommende maa tillade mig at bemærke, at jeg finder, at der er megen Grund for det høie Thing til at tage denne Sag under Overveielse. Den første Deel af det fremlagte Forslag gaar ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) yttrede, ud paa en Udvikling af det Stillings-Princip, som er optaget i Børnepligtsloven, og uagtet jeg ikke finder, at Principet derved er udviklet saaledes, at jo det Forhold fremdeles ligefrem vedbliver at bestaae, at der godt kan komme til at tjene to Mand istedetfor een, idet, selv efter Forslaget, dog den, der har stillet, Stilleren, fremdeles vil kunne, naar den Alversklasse, med hvilken han er udsreven, indkaldes til Tjeneste ved Forstærkningen, komme til at tjene som Forstærkningsmand, samtidigt med den, der er stillet, eller, sjøndt han endnu tjener der, saa, uagtet, siger jeg, Principet ikke er fuldstændigt gennemført, saa finder jeg dog, at der kan være god Grund til at tage dette Forslag, saaledes som det foreligger, under nærmere Overveielse, og jeg troer ogsaa, at det i det Hele har truffet det Rigtige. Hvad derimod den sidste Deel af Forslaget angaar, dersom det var stillet alene, saa troer jeg rigtignok at burde fraraade det, da jeg ikke troer, at det er i Overensstemmelse med den nu gjældende Børnepligtslov.

Da ingen flere begjerede Ordet, vare Forhandlingerne hermed sluttede, hvorpaa det blev sat under Afstemning, om Forslaget skulde nyde Fremme, hvilket blev vedtaget med 80 Stemmer mod 1.

Det nævnte Forslag er saalydende:

Tillægsbestemmelse til § 26 i Loven om almindelig Børnepligt af 12te Februar 1849.

„Den Børnepligtige, som stiller en for Børnepligt fri Mand for sig til den staaende Hær, og som Folge deraf ansættes i Forstærkningen, kan først indkaldes til Tjeneste som Forstærkningsmand, naar den Mars-klasse, med hvilken han er udsreven, kaldes til Tjeneste i

Forstærkningen. Døer Stillingsmanden, da udslettes den paagjældende Stiller aldeles af Lagdsrullen“.

Efterat Formanden derpaa havde bemærket, at det efter den foreskrevne Tids Forløb vilde blive sat under Forhandling, paa hvilken Maade Forslaget vilde blive at fremme, gik man efter Dagsordenen over til 1ste Behandling af det i Landstinget vedtagne „Forslag til Lov om Pressens Brug.“ (See Landstingstidenden Nr. 90 Pag. 1426—31).

Justitsministeren: Af det Udkast, som Regjeringen har affattet til en Presselov, hvoraf Exemplarer i sin Tid ere blevne omdeelte til det ærede Things Medlemmer, og af det Forslag, som nu foreligger, efterat være blevet vedtaget i Landstinget, ville Thingets Medlemmer allerede være blevne bekendt med de Motiver, som have gjort sig gjældende under denne Sags Forhandling og med de Anstuelser, som ledede Regjeringen ved at forelægge Rigsdagen et saadant Udkast. Det er derfor kun nogle almindelige Bemærkninger, jeg nu skal tillade mig at meddele det ærede Thing om det Standpunkt, hvorfra jeg betragter Sagen.

Den nu bestaaende Presse-Lovgivning er som bekendt Forordningen af 27de Septbr. 1799, saaledes som denne igjen er bleven sat i Kraft ved den provisoriske Placat af 24de Marts 1848. Denne Lovgivning kunde ikke Andet end i mange Henseender bære Præg af at være en noget forældet Lovgivning, som man ved en pludselig, idetmindste meget raff tagen, Bestemmelse har søgt at afskaffe efter de senere indtraadte Forhold. Jeg tør imidlertid haabe, at det af det ærede Thing anerkjendes, at den Forandring, som indtraadte i Presseforholdene ved den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848, var en ikke uvæsentlig Forbedring i den da bestaaende Lovgivning. Idetmindste skulde jeg antage, at Erfaringen taler derfor. Det er unægteligt, at, dersom det Skridt, som blev taget ved den provisoriske Forordning, var skeet nogle Aar tidligere, vilde det af Pressen selv være blevet anerkjendt som en væsentlig Forbedring. Men Maaden, hvorpaa denne Forandring foregik, kunde ikke Andet end medføre, at der dog maatte vedblive at bestaae